

WEÖRES SÁNDOR

T É L

*Hó a mező takarója,  
hűvös a nap, fogy a láng.*

*Délen a fecske, a gólya  
gondol-e ránk?*

*Nincs dal az ég hidegében,  
károg a varjúsereg.*

*Mégis a szán fut a jégen.  
gyerekek!*

D O N G Ó

*Szedek itt, szedek ott  
füvön ingó harmatot.  
Érzem sütni a napot,  
minden harmat elfogyott.*

*Szedek ott, szedek itt  
virágmézet, tavaszit.  
Már a méhek jártak itt,  
üres bimbó beborít.*

*Zum-zum-zum-, zöm-zöm-zöm,  
tátogat a bödönöm.  
Mégis legyen örömöm.  
füled telizümmögöm.*

RIGÓ BÉLA

A R A T T A M

*Arattam. Hanyattfeküdt az éles  
csikorgástól megrémült kalász.  
Lapáttal törtem a rend alatt a földet.  
Nem volt még soha tán ennyire véres,  
céltalanul kegyetlen aratás.*

*A fájdalom lágy, opálos gyöngye buggyant  
ujjaim közt, majd kirozsdált a vér,  
S porosan ideges, ezüst mezőkön  
hevert a holt kenyér.*

*Valahol alszanak a vashomlokú gépek.  
Aratás terv szerint — holnapután.  
Bőgni se mernek. A szikkadt rétre verve  
éhes marhák báméskodnak bután.*

*Most kell az út. És ha siet az ember,  
megesik, hogy valakit eltapos.  
Szőke halott. Hervadt búzavirágszemű,  
törött kóbor mentától illatos.*

*Szelíd tragédia, közben a ripacs  
rikító sebével haldoklik a pipacs.*